

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku E. P., M. P. i S. P.

przy uczestnictwie Miasta W. i in. ,

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 kwietnia 2013 r.,

zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 25 października 2012 r.,

- 1. odrzuca zażalenie w części zaskarżającej postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu**
- 2. oddala zażalenie w pozostałym zakresie**
- 3. zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestników postępowania A. P., S. P., J. P., R. W. kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 25 października 2010 r. oddalił wnioski wnioskodawców o przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych apelacji w postaci wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia oraz odrzucił apelację wnioskodawców.

Wnioskodawcy zaskarżyli to postanowienie w całości. W zażaleniu zarzucili naruszenie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., art. 126<sup>1</sup> § 1 k.p.c. i art. 368 § 2 k.p.c. w zw. z art. 516 k.p.c. i art. 361 k.p.c. Wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie w części podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne. Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, postanowienia oddalające wnioski o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, skargi kasacyjnej i usunięcia ich braków są traktowane jako orzeczenia niekończące postępowania w sprawie. Z tego względu zażalenie wnioskodawców zaskarżające postanowienie w części oddalającej wnioski o przywrócenie terminu nie mieści się w dyspozycji art. 394<sup>1</sup> k.p.c. i z tego względu podlegało jako niedopuszczalne odrzuceniu, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>21</sup> k.p.c.

W zażaleniu skarżący kwestionowali zasadność oddalenia ich wniosku o przywrócenie terminu do usunięcia braków apelacji, jednakże bez złożenia wniosku o zastosowanie w tym zakresie art. 380 k.p.c. Uniemożliwia to kontrolę zasadności rozstrzygnięcia w tym zakresie w ramach rozpoznawania zażalenia na postanowienie odrzucające apelację wnioskodawców. Tym samym brak jest podstaw do podważenia oceny Sądu Okręgowego, że braki formalne apelacji nie zostały uzupełnione w terminie. Skarżący niezasadnie kwestionowali z kolei istnienie wymogu odnoszącego się do wskazania w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia. Apelacja została wniesiona w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia, a zatem w sprawie o charakterze majątkowym. W takiej kategorii spraw art. 368 § 2 wymaga jednoznacznie oznaczenia w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia i obowiązek spełnienia tego wymogu nie podlega ocenie pod kątem znaczenia jego wypełnienia na gruncie art. 126<sup>1</sup> § 1 k.p.c.

Zażalenie w części odnoszącej się do postanowienia o odrzuceniu apelacji było z tych względów pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>14</sup> k.p.c.